

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 118. Papa sibi objecta de Siciliae Regno diluit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. natu gesta sunt: nunc revocari tanquam in-
A.C. 1459. jusse acta petuntur: æquum est, ut eorum
 consilium exquiramus: quo habito, respon-
 sum & querelis & petitionibus vestris dabi-
 mus. Quibus dictis conventum dimisit,
 gravi ægritudine stomachi affectus, & a-
 rida tussi importune vexatus. Francive-
 ro, re cognita, simulatum a Papa obten-
 di morbum, eumque hac arte, cum ra-
 tionibus eorum victus esset, responsum
 effugere dictitabant. Hæc cum Pius
 comperisset: *Etsi me, inquit, media in con-
 cione mori oporteat, respondebo: nec vincet
 animum dolor, nec impetrabit ægritudo, ut
 timere videar.*

§. CXVIII.

*Papa sibi objecta de Sicilia Regno
 diluit.*

Nec promissa eventus fefellit; quanto-
 cius enim vocatis omnibus Cardi-
 nalibus, & communicato responso, quod
 Gallorum Legatis daturus esset, Papa
 omnes ceterorum Principum Legatos ac-
 cersiri jubet; ipse quoque, quamvis cor-
 pore languidus, & ingenti dolore oppres-
 sus, e cubili suo egreditur, & sublimi,
 quod in ampliore aula hanc in rem ere-
 ctum erat, solio sedens silentium indixit.
 Primo quidem vultu pallidus, & animo
 anxius vix effari poterat, demum vero
 ubi calor invaluit, ipsa dicendi vis dolorem
 sup-

suppressit, ac verbis sponte fluentibus tri-
 um horarum orationem habuit. Ante Sæcul. XV.
A.C. 1459.
 omnia ostendit, se nullatenus a rectitu-
 dinis tramite deviasse in eo, quod Sici-
 liæ Regnum Ferdinando adjudicasset; Spicil. Da-
cher. to. VIII
 his præmissis querebatur, quod illum in-
 digno prorsus modo habuerint, nec non
 auctoritatem summi Pontificis, qui to-
 tius Ecclesiæ caput foret, contempserint.
 Postea præclaris elogiis Francorum glo-
 riam, & merita extollit, & addit, illa,
 quæ circa Regni Siciliæ dispositionem
 egisset, nec juris nec rationum præsidio
 destitui, nam cum *in Ferdinando propin-*
quus hostis & apertissimum damnum, Spes
vero in Renato longinqua, & auxilium du-
bium fuisset, se coactum inquiebat ad id,
 ut hoc Regnum potius Ferdinando con-
 cederet, sicque eundem, qui jamjam Pa-
 trimonium Ecclesiæ invasurus esset, pla-
 caret, ac impendens Ecclesiæ discrimen
 averteret. Demum exponit, se in literis
 investituræ expresse hanc apposuisse con-
 ditionem: *reservatis aliorum juribus*, hac-
 que clausula Renati Andegavensis jura
 adhuc salva & integra manere ajebat.
 Cum vero Pontifex in responso, quod
 publice iisdem Legatis dederat, Rena-
 tum Regem Siciliæ nuncupasset, Ferdi-
 nandi Oratores ea de re offensi, graviter
 conquerebantur.